O NOUĂ CARTE DE AVENTURI SEMNATĂ DE AUTORUL SERIEI **GENERALA**
BESTSELLER INTERNAȚIONAL

VÂNĂTORII DE COMORI

GOANA CĂTRE ORAȘUL DE AUR

CORINT JUNIOR

JAMES PATTERSON
ȘI CHRIS GRABENSTEIN

UN SCURT MESAJ DIN PARTEA LUI BICK KIDD

Înainte de a plonja în următoarea noastră aventură – şi folosesc a plonja la propriu, pentru că începe cu Beck şi cu mine înotând să ne salvăm vieţile –, aş vrea să le reamintesc tuturor că eu, Bickford „Bick“ Kidd, voi fi cel care vă va spune povestea.

Sora mea geamănă, Rebecca „Beck“ Kidd, se va ocupa cu desenele.

Eu sunt autorul, ea este ilustratorul.

Eu sunt naratorul, ea este mâzgălitorul... de desene.

Bun. Beck spune că eu sunt şi cel care pute, iar ea, cea care nu miroase ca brânza veche îndesată în ciorapii folosiţi la sala de sport.

Mă rog!

Este timpul să sărim în poveste.

Şi în apele infestate de rechini.

PARTEA I

COMOARA PIRAȚILOR

RECHINII OR CREDE CĂ SUNTEM PEȘTI!
PROBABIL PENTRU CĂ-ȚI MIROS PICIOARELE!

CAPITOLUL 1

Bun, pentru început trebuie să recunosc că sunt chiar impresionat că sora mea geamănă, Beck, a reuşit să facă desenul ăsta, pentru că ne aflam atunci cam la zece secunde distanţă de a fi crănţăniţi de o familie de rechini cap-de-ciocan.

(Beck spune că a făcut ilustraţia aceea mai târziu, din memorie, nu când ne aflam în apă. La fel procedez şi eu cu povestitul. Este greu să scrii sau să desenezi în timp ce înoţi ca să-ţi salvezi viaţa. Cerneala devine apoasă şi lasă pete.)

Unde eram?

A, da! În ocean. În largul statului Costa Rica. Urmăriţi de rechini cap-de-ciocan, în timp ce înotam spre Insula Cocos, un parc naţional

costarican, cunoscut şi sub numele de „Insula rechinilor“.

(Da, Beck, ăsta *ar fi trebuit* să fie un indiciu despre ce putea pândi pe sub valuri.)

Dădeam disperaţi din mâini şi din picioare, străduindu-ne să scăpăm de ceata de monştri flămânzi ai mării. Un lucru bun era că rechinii cap-de-ciocan au ochii acolo unde ar trebui să fie urechile. Poate că nu ar fi reuşit să ne vadă – *dacă înotam fix în faţa lor*.

De ce nu ne aflam într-o barcă, una cu vâsle sau una cu motor?

Pentru că mama, tata şi fratele nostru mai mare, Tommy, luaseră toate bărcile disponibile, hotărând să întreprindă o mică vânătoare de comori fără mine, fără Beck şi fără sora noastră mai mare, Storm.

— Voi trei veţi sta pe vas, ne-a spus tata când s-au suit în bărci. În Cameră, sub punte, sunt secrete pe care trebuie să le păziţi.

Da, ori de câte ori vorbeşte tata despre Cameră, sună de parcă ar spune-o cu litere mari, căci Camera este un seif supersecret şi foarte

sigur de pe nava noastră, *Rătăcita*. Camera ne este inaccesibilă nouă tuturor. Acolo îşi ţin mama şi tata hărţile lor rare şi valoroase pentru vânătorile de comori, încuiate în spatele Uşii. Şi Uşa beneficiază de tratamentul cu litere mari, pentru că este făcută din oţel masiv, gros de şapte centimetri. Este aşa de grea, că uneori mă întreb cum de poate *Rătăcita* să plutească având o asemenea greutate la bord.

Eram aproape sigur că Beck şi cu mine ne amintiserăm să verificăm de două ori încuietoarea de la Uşa Camerei înainte să sărim în ocean. Aproape sigur. Ne cam grăbeam.

— Cum au îndrăznit să plece la vânătoarea de comori fără noi?! spusese Beck pe când ne pregăteam să plonjăm.

— Mda, zisesem şi eu, cum de au îndrăznit?!

Da, uneori gândim şi spunem acelaşi lucru. E o chestie tipică pentru gemeni.

Prin urmare, am sărit peste bord şi am început să înotăm. Nu uitaţi că noi, copiii Kidd, am trăit pe ocean cea mai mare parte a vieţilor noastre. Suntem înotători şi scufundători excelenţi.

Cu excepţia lui Storm. Ea nu practică sporturi acvatice. Poate pentru că are memorie fotografică, ceea ce înseamnă că nu uită niciodată că oceanul este plin de creaturi înfricoşătoare cum ar fi... aha!... rechinii cap-de-ciocan.

Dar Beck şi cu mine eram hotărâţi să ne alăturăm mamei, tatei şi lui Tommy pe insulă. Păi, noi, copiii Kidd, ne pricepem teribil la vânătoarea de comori şi de unii singuri, fără mama şi tata. De fapt, chiar recuperaserăm două comori în căutările noastre solitare.

Iar, acum, ei cotrobăiau după comori îngropate în jungla de pe Insula Cocos doar cu Tommy? De când a devenit Familia Kidd, Vânătorii de Comori SRL, o operaţiune de trei persoane, în loc de şase?

De fapt, era periculos de aproape să devină un echipaj de patru. Pentru că flămânzii rechini cap-de-ciocan erau înotători mai rapizi decât mine şi decât Beck.

Erau aproape şi se apropiau şi mai mult.

Cu câteva clămpănituri rapide din fălci, ar fi putut să scadă cu precizie doi din şase – pe vecie!

PLEOSC!
PLEOSC!
URĂSC SĂ FAC OPERAȚII LA MATE!
URĂSC SĂ FIU MOLFĂITĂ LA CINĂ!